

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2TdoV/5/2024
Identifikačné číslo spisu:	9519100068
Dátum vydania rozhodnutia:	09.10.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Petr Kaňa
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:9519100068.5

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Kaňa a sudcov JUDr. Jany Kostolanskej, JUDr. Juraja Klimenta, JUDr. Petra Štífta a JUDr. Beáty Javorkovej, v trestnej veci obvineného Mgr. Q. S. a spol. pre obzvlášť závažný zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2, ods. 4 písm. b) Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a iné, na neverejnom zasadnutí konanom 9. októbra 2024 v Bratislave, prejednal námietku zaujatosti obvineného Mgr. Q. S., a takto

rozhodol:

I. Podľa § 32 ods. 3 Trestného poriadku z dôvodov podľa § 31 ods. 1 Trestného poriadku sudca Najvyššieho súdu Slovenskej republiky JUDr. Juraj Kliment je vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania v trestnej veci obvinených Mgr. Q. S.K. a PhDr. V. Y. vedenej na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 2TdoV/5/2024.

II. Podľa § 32 ods. 3 Trestného poriadku z dôvodov podľa § 31 ods. 1 Trestného poriadku sudca Najvyššieho súdu Slovenskej republiky JUDr. Peter Štíft nie je vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania v trestnej veci obvinených Mgr. Q. S. a PhDr. V. Y. vedenej na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 2TdoV/5/2024.

Odôvodnenie

Najvyššiemu súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) bola súdom I. stupňa (špecializovaným trestným súdom) 18. apríla 2024 predložená trestná vec obvinených Mgr. Q. S. a PhDr. V. Y., zastúpených spoločnými obhajcami, Mgr. Marekom Parom a JUDr. Michalom Mandzákom, za účelom rozhodnutia o ich dovolaniach proti uzneseniu najvyššieho súdu z 12. januára 2021, sp. zn. 4To/7/2020. Vec bola náhodným výberom prostredníctvom podateľne najvyššieho súdu pridelená senátu 2 TdoV.

Dňa 10. mája 2024 bolo najvyššiemu súdu doručené podanie označené ako „žiadosť o poskytnutie

informácie“, v ktorej obhajca obvinených, Mgr. Marek Para žiadal o informáciu ohľadom pridelenej spisovej značky k podanému dovolaniu a zároveň žiadal o poskytnutie menného zoznamu členov dovolacieho senátu rozhodujúcich o dovolaní obvinených. Zároveň uviedol, že v prípade, ak vec napadla do senátu 2 TdoV, ktorého členmi sú podľa rozvrhu práce najvyššieho súdu aj JUDr. Juraj Kliment a JUDr. Peter Štíft, obhajoba vopred podáva námietku zaujatosti podľa § 31 Trestného poriadku voči menovaným sudcom, pričom dôvody predloží po poskytnutí informácie k prideleniu dovolania a mennému zoznamu členov dovolacieho senátu.

* * *

Dňa 15. mája 2024 oznámil JUDr. Juraj Kliment svoju zaujatosť podľa § 31 ods. 1 Trestného poriadku. V predmetnom oznámení uviedol, že z obsahu spisu, ktorý mu bol ako zastupujúcemu riadiacemu predsedovi senátu 2 TdoV predložený zistil, že jedným z obhajcov obvinených je aj advokát Mgr. Marek Para, ktorý pôsobí v Zbore poradcov predsedu vlády Slovenskej republiky, doc. JUDr. Y. E., CSc. (ďalej tiež ako „predseda vlády“).

Ďalej uviedol, že na tlačovej besede predsedu vlády a ministra spravodlivosti JUDr. O. W., PhD., nazvanej ako „Výzva predsedovi Najvyššieho súdu SR a predsedovi Súdnej rady SR“, konanej 8. apríla 2024, týkajúcej sa rozhodovacej činnosti senátu 5T Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, resp. sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Štífta, ktorí sú v ňom zaradení, za účasti okrem iného Mgr. Mareka Paru a PaedDr. I. F., predseda vlády Slovenskej republiky okrem iného uviedol: „Je všeobecne známe, že existovala organizovaná skupina policajtov, vyšetrovateľov Národnej kriminálnej agentúry, prokurátorov Úradu špeciálnej prokuratúry a žiaľ aj niektorých sudcov Špecializovaného trestného súdu a Najvyššieho súdu SR, ktorí sa podieľali na hrubom zneužívaní trestného práva proti opozícii.“. JUDr. Juraj Kliment ďalej uviedol, že jeho ako aj JUDr. Petra Štífta predseda vlády nazval „výkvetom slovenskej justície“, keď uviedol, že „ide o dvoch politicky motivovaných sudcov Najvyššieho súdu, ktorí robili špinavú robotu, a to nehovorím ja, to hovorí Ústavný súd SR“. Ďalej mal predseda vlády uviesť, že „My sme reagovali na pána sudcu Klimenta preto, lebo ako som už spomenul, presne bol aktuálny piaty nález alebo rozhodnutie Ústavného súdu vo veci obhajcu Mareka Paru a jeho väzby, kde Ústavný súd konštatoval, že sudca Kliment bol nezákonný. No lenže na základe rozhodnutí Ústavného súdu on bol nezákonný päťkrát. A to isté povedal o sudcovi Štíftovi, že bol päťkrát nezákonný v danej veci. Ako je možné, že sudca päťkrát urobí tú istú chybu. No jednoducho mali jasné politické pokyny, bol to senát, ktorý bol určený na potvrdzovanie a jednoducho špinavú robotu, ktorá bola určená proti opozícii a oni takto jednoducho aj konali.“ Predseda vlády mal tiež dodať, že „Na rade je predseda Súdnej rady a na rade je predseda Najvyššieho súdu pán Š.. Jediné, čo môžu urobiť v takomto prípade, je dať návrh na Najvyšší správny súd a navrhnúť, aby v rámci disciplinárneho konania prijal Najvyšší správny súd rozhodnutie a zbavil tento výkvet slovenskej justície Štífta a Klimenta sudcovskej funkcie.“.

Mgr. Marek Para mal okrem iného uviesť, že „Ústavný súd konkrétne povedal, že senát 5 T nemá záujem alebo nie je schopný konať podľa zákona a konať podľa ústavy. Nie je v podstate vyššej inštalácie a lepšieho konštatovania, ktoré by preukázalo, že tento senát vedome, vôľovo a teda cielene porušuje všetky práva, ktoré v podstate musia byť garantované. Je celkom evidentné, že to robí na zákazku, robí to na zákazku Q., na zákazku jeho politických súputníkov.“. JUDr. Juraj Kliment priamo (prostredníctvom internetového odkazu) poukázal na predmetnú tlačovú besedu.

Uvedenej tlačovej besede mala predchádzať tlačová beseda predsedu vlády a ministra spravodlivosti, JUDr. O. W., PhD., konaná 4. apríla 2024 po kontrolnom dni na Ministerstve spravodlivosti Slovenskej republiky za účasti okrem iného Mgr. Mareka Paru a PaedDr. I. F. a z vyjadrení jej účastníkov malo vyplývať, že sa týkala rozhodovacej činnosti senátu 5T najvyššieho súdu, do ktorého je JUDr. Juraj Kliment zaradený.

Predseda vlády mal na tejto tlačovej besede uviesť nasledovné : „Dámy a páni, samozrejme, že hovorili sme aj o otázkach, ktoré sa týkajú budúcnosti slovenskej justície, aj o niektorých javoch, ktoré my osobne považujeme za neakceptovateľné. Dovoľte mi, aby som vás informoval, že naďalej trváme na

tom, že v rokoch 2020-2023 tu bola organizovaná skupina policajtov, vyšetrovateľov Národnej kriminálnej agentúry, prokurátorov Úradu špeciálnej prokuratúry a žiaľ aj niektorých sudcov. Aj na Najvyššom súde, aj na špecializovanom trestnom súde. „...“Ako je možné, že najčastejšie porušujúcim útvaram, pokiaľ ide o porušenie ľudských práv na Slovensku, je jeden zo senátov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky? Ako je možné, že tu máme jedného sudcu, voči ktorému už bolo 6 rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktoré konštatovali, že tento sudca konal ako nezákonný sudca. Jednoduchom nemôžete sa vyhovoriť. Ak sa tvárite, že ste Q. človek, ak sa necháte Q. nanominovať do Súdnej rady, ak ste Q. kandidát na generálneho prokurátora, ak sa pochvalne vyjadrujete na adresu Q., a potom sa 6x za sebou v najexponovanejších prípadoch stanete nezákonným sudcom, tak asi ťažko môže niekto povedať, že chybička se vloudila. No chybička se nevloudila, jednoducho systém, bol to evidentný systém, že títo ľudia pracovali na politických zákazkách a objednávkach, ktoré boli dané na likvidáciu opozície. Preto je našom povinnosťou, dámy a páni, využívať všetky možnosti pokiaľ ide o disciplinárne konanie, my takúto právomoc nemáme, toto je právomoc Najvyššieho správneho súdu, ale určite to budú poslanci Národnej rady a ďalšie legitímne subjekty, ktoré musia spustiť celý rad návrhov na začatie disciplinárnych konaní voči niektorým ľuďom, pretože ak sa takéto niečo deje, tak je to plne neakceptovateľné“...“Ja to zjednoduším, dámy a páni. To nie je preto, že tu je pán Marek Para so mnou, ale je to predovšetkým človek, ktorý mi radí v zbore poradcov, ale on bol zatvorený. A bol zatvorený na základe rozhodnutia, ktoré bolo Ústavným súdom označené za protiústavné. Keby tu bola jedna vec, povedzme dobre, mohlo sa niečo stať. Ale máme ďalších 6 prípadov toho istého sudcu. Všetko nezákonné, protiústavné rozhodnutia Q. človek na Najvyššom súde kádroval hlava nehlava a nezákonne. A my sa ešte musíme pozrieť na pridelenie vecí. Ako je možné, že vo všetkých najexponovanejších prípadoch, to bol Klimentov senát, ktorý takto kádroval a zatváral ľudí. A potom postupne Ústavný súd dochádza k týmto záverom, o ktorých teraz hovoríme. Jednoducho, je to neakceptovateľné. Absolútne neakceptovateľné a ja byť pánom Klimentom, tak sa zbalím už možno dnes, ale pravdepodobne pán Kliment potrebuje si prejsť všetky tie legálne demokratické procedúry, ktoré predpokladá náš právny poriadok.

JUDr. Juraj Kliment dodal, že Mgr. Marek Para okrem iného uviedol: „Existovala skupina vyšetrovateľov, ktorí aj podľa zvukových záznamov už všeobecne prejavovali nejakú vôľu zadržať a vziať do väzby tak mňa, ako aj doktora S., a to preto, lebo sme im prekážali v práci. Ich spriaznený sudca aj podľa tých zvukových záznamov bol práve jeden príbuzný prokurátora Repu, a to je doktor Juraj Kliment. Ten nález Ústavného súdu v podstate vychádza z pragmatického konštatovania, že doktor Juraj Kliment si nerobí žiadne starosti so zákonom, ani s ustálenou rozhodovacou praxou Ústavného súdu, kedy konkrétne Ústavný súd hovorí, že tento sudca nemá záujem alebo schopnosť reagovať na existujúcu súdnu prax. Sudca absolútne ignoroval podľa Ústavného súdu relevantné námietky podané z mojej strany a nielenže sa on sám s nimi nevysporiadal, ale akonáhle sa až, si až uzurpoval právomoc, ktorá mu neprináležala a rozhodoval o mojej väzbe, ignoroval tzv. odkladný účinok sťažnosti, ktorú som podal proti jeho vlastnému rozhodnutiu. Ignoroval to spôsobom, ktorý je jemu vlastný, povedal, že ak by konal tak, ako zákon ukladá, tak by ma nemohol vziať do väzby.“

V tejto spojitosti JUDr. Juraj Kliment opätovne priamo prostredníctvom internetového odkazu poukázal na predmetnú tlačovú besedu.

JUDr. Juraj Kliment uviedol, že chce zdôrazniť z pohľadu posúdenia jeho možnej zaujatosti, že na uvedených tlačových besedách bol označený za súčasť zločineckej skupiny, že mal robiť špinavú robotu (dokonca, že to mal konštatovať Ústavný súd SR), že rozhodoval na politickú objednávku a iné ničím nepodložené závery bez reálneho skutkového základu. Uviedol, že k najflagrantnejšiemu klamstvu a porušeniu zásady prezumpcie neviny je potrebné uviesť, že bol verejne označený predsedom vlády za účasti Mgr. Mareka Paru za súčasť nejakej zločineckej skupiny, hoci nemá vedomosť o tom, že by mu bolo vôbec vznesené obvinenie pre akýkoľvek trestný čin, nieto ešte že by bol právoplatne odsúdený rozsudkom súdu. Dodal, že uvedené chápe ako cieľové a účelové konanie daných osôb, keďže zásada prezumpcie neviny musí byť známa predsedovi vlády s právnickým vzdelaním a advokátovi, a to kvôli rozhodovacej činnosti senátu najvyššieho súdu, v ktorom je zaradený.

Ďalej uviedol, že ak Ústavný súd SR konštatoval ohľadom niektorých z rozhodnutí senátu 5T najvyššieho súdu, v ktorom je zaradený, že došlo k porušeniu určitého základného práva alebo slobody sťažovateľa, tak k takému rozhodovaniu zo strany Ústavného súdu SR dochádza obdobne aj vo vzťahu k rozhodovacej činnosti iných senátov trestnoprávneho kolégia najvyššieho súdu a ani táto skutočnosť neoprávňuje uvedené vyjadrenia najvyšších predstaviteľov výkonnej a zákonodarnej moci, ktoré sa zjavne vymykajú právu na kritiku súdnych rozhodnutí. Naviac v predmetných trestných veciach išlo vždy len a len o porušenia základných práv v otázke zákonného sudcu a nikdy nie v otázke dôvodnosti trestného stíhania, resp. dôvodov väzby. Naopak vo všetkých týchto prípadoch bola neskoršími rozhodnutiami najvyššieho súdu dôvodnosť trestného stíhania a dôvodnosť väzby potvrdená, pričom uvedené rozhodnutia prešli aj ústavným prieskumom.

JUDr. Juraj Kliment ďalej uviedol, že v danom prípade uvedené verejné zavádzajúce vyjadrenia, resp. klamstvá, ktoré boli značne medializované, dokonca boli tieto tlačové besedy vysielané jednou z televízií v priamom prenose, použili vrcholní predstavitelia výkonnej moci na čele s predsedom vlády a Mgr. Marekom Parom, ktorý je obhajcom v prejednávanej veci a je poradcom predsedu vlády. Na predmetných tlačových besedách zúčastnené osoby konali a vyjadrovali sa v zhode, čo vyplýva z ich priebehu, keď najskôr hovoril predseda vlády, ktorého následne vyjadreniami dopĺňali ďalší účastníci tlačových besied, vrátane Mgr. Mareka Paru. Tiež poukazuje na skutočnosť medializovaných blízkych vzťahov medzi týmito osobami, keď sa napr. predseda vlády mal zúčastniť na svadbe Mgr. Mareka Paru. V tejto spojitosti odkázal JUDr. Juraj Kliment na článok, ktorý má deklarovať uvedenú skutočnosť.

Ďalej zdôraznil, že na vyjadrenia na predmetných tlačových besedách reagoval veľmi zdržanlivo prostredníctvom krátkeho stanoviska pre médiá, ktoré sa ho dožadovali prostredníctvom tlačovej hovorkyne najvyššieho súdu v tomto znení: „Považujem vyhlásenie predsedu vlády Slovenskej republiky ako aj poslanca F., ktorý je trestne stíhaný, za priamy, ničím nepodložený útok na nezávislosť súdnej moci. Nevieť o tom, že by v inom štáte EÚ označili politici, ktorí vládnu, sudcov najvyššieho súdu, bez právoplatných súdnych rozhodnutí, za súčasť zločineckej skupiny. Preto výzvam všetkých kompetentných, predsedu najvyššieho súdu, súdnu radu, národnú radu ako aj všetkých sudcov Slovenskej republiky, aby sa dôrazne ohradili voči takému bezprecedentnému vyhrážaniu sa sudcom najvyššieho súdu. A je na generálnom prokurátorovi, aby uvážil, či v takých vyhláseniach a osočovaníach nedochádza ku páchaniu trestnej činnosti.“. JUDr. Juraj Kliment uviedol, že obdobným spôsobom a formou na vyjadrenia predsedu vlády reagovali aj predseda najvyššieho súdu a Sudcovská rada najvyššieho súdu.

Následne JUDr. Juraj Kliment uviedol, že spolu so sudcom JUDr. Petrom Štíftom listami z 22. apríla 2024 informovali podpredsedníčku Európskej komisie pani B. X., ktorá má v pôsobnosti aj otázky spravodlivosti a tiež Európsku sieť súdnych rád (European Network of Councils for the Judiciary) a Medzinárodnú asociáciu sudcov (International Association of Judges) s tým, že „predložená informácia má za cieľ upozorniť na existenciu reálnej odôvodnenej obavy, že výkonná a zákonodarná moc reprezentovaná dokonca aj samotným predsedom vlády Slovenskej republiky, sa de facto usiluje chrániť určité osoby, ktoré sú trestne stíhané, obžalované a niektoré aj odsúdené, priamym politickým nátlakom, vyhrázaním sa selektívne vybraným sudcom Slovenskej republiky trestným a disciplinárnym stíhaním pre ich rozhodovaciu činnosť.“

Podľa JUDr. Juraja Klimenta je uvedené skutočnosti nevyhnutné posúdiť z dôvodu zhodnotenia jeho možnej zaujatosti predovšetkým ohľadom tzv. testu objektívnych okolností, teda posudzovania, či z pohľadu nestranného pozorovateľa sú, resp. nie sú dané okolnosti, ktoré môžu vzbudzovať z objektívneho hľadiska pochybnosti o nestrannosti (nezaujatosti) sudcu, a to vo vzťahu k obhajcovi Mgr. Marekovi Parovi. Zároveň dodal, že subjektívne sa vo veci z tohto pohľadu necíti byť zaujatým.

JUDr. Juraj Kliment následne uviedol, že z obsahu vyšetrovacieho a súdneho spisu vyplýva, že v predmetnej trestnej veci jedným z dôkazov bola svedecká výpoveď Mgr. V. I., čo konkrétne vyplýva zo zväzkov č. 20 (č. l. 5574 - 5583), č. 24 (č. l. 6752 - 6764), č. 25 (č. l. 6902 - 6958), z rozsudku

Špecializovaného trestného súdu z 27. februára 2020, sp. zn. PK-1T 9/2019 a uznesenia najvyššieho súdu z 12. januára 2021, sp. zn. 4To 7/2020 (napádané rozhodnutie).

Ďalej uviedol, že rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo 16. januára 2004, sp. zn. Z-2 1T 36/90, v spojení s rozsudkom najvyššieho súdu zo 4. decembra 2006, sp. zn. 4To 36/2004, bol obžalovaný Ing. Q. S. a spol. právoplatne odsúdený pre trestný čin vraždy a iné (poškodená Ľ. D.). Najvyšší súd uznessením z 1. júna 2009, sp. zn. 1TdoV 9/2007 dovolanie obv. Ing. Q. S. odmietol. Rovnako tak Ústavný súd uznessením zo 14. decembra 2010, sp. zn. I. ÚS 480/2010 odmietol ústavnú sťažnosť ods. Ing. Q. S. a spol. A napokon Európsky súd pre ľudské práva (ESLP - členom senátu bol aj súčasný predseda najvyššieho súdu) rozhodnutiami z 9. septembra 2014 č. 16857/11 a 32336/11 sťažnosť ods. Ing. Q. S. a spol. vyhlásil za neprijateľnú.

Napriek tomu, že uvedená trestná vec prešla všetkými možnými stupňami súdneho konania a „rukami desiatky sudcov“, právoplatne odsúdení vrahovia študentky Ľ. D. sa permanentne snažili a stále snažia spochybniť tieto rozhodnutia a v tomto smere využívajú všetky možné dezinformačné metódy, spôsoby a prostriedky, vrátane médií. Táto ich snaha dezinformovať verejnosť a pripraviť ju takpovediac na „obrat v kauze“ vyvrcholila v roku 2013 dokumentárnym filmom Kauza D., ktorý bol následne v týždenníku Týždeň vyhlásený za „Kultúrnu udalosť roka 2013“ a jeho režisér Y. S. za „Kultúrnu osobnosť roka 2013.“

Uvedený dokumentárny film bol distribuovaný a premietaný aj v kinách a preto sa JUDr. Juraj Klimet v tom istom roku rozhodol, že uvedenú kauzu bude potrebné knižne spracovať, aby sa tak vo verejnosti, ale hlavne v mediálnej obci (ktorá bola takpovediac hromadne naklonená verzii odsúdených vrahov) odstránili akékoľvek pochybnosti a dezinformácie.

V roku 2015 a 2016 vyšla vo vydavateľstve P. dvojdielna publikácia V. I. S. D. H. s podtitulom „U. B. S. B. U. B. W. W.“ a S. D. H. s podtitulom „U. O. R. K. Q. Q.“, na ktorých JUDr. Juraj Klimet odborne participoval, pričom súčasťou týchto kníh bolo aj CD obsahujúce všetky podstatné časti vyšetrovacieho a súdneho spisu.

Uvedenú skutočnosť je podľa JUDr. Juraja Klimenta rovnako nevyhnutné posúdiť z dôvodu zhodnotenia jeho možnej zaujatosti predovšetkým ohľadom tzv. testu objektívnych okolností, teda posudzovania, či z pohľadu nestranného pozorovateľa sú, resp. nie sú dané okolnosti, ktoré môžu vzbudzovať z objektívneho hľadiska pochybnosti o nestrannosti sudcu, a to vo vzťahu k svedkovi Mgr. V. I., s ktorým od roku 2018 nie je v žiadnom kontakte. Dodal, že rovnako z tohto pohľadu sa vo veci necíti byť subjektívne zaujatým.

* * *

V rovnaký deň, 15. mája 2024, oznámil svoju zaujatosť podľa § 32 ods. 1 Trestného poriadku aj člen senátu JUDr. Peter Štíft, uvádzajúc obdobné skutočnosti už uvedené v oznámení zaujatosti JUDr. Juraja Klimenta a uviedol, že tieto je nevyhnutné posúdiť z dôvodu zhodnotenia jeho možnej zaujatosti predovšetkým ohľadom tzv. testu objektívnych okolností, teda posudzovania, či z pohľadu nestranného pozorovateľa sú, resp. nie sú dané okolnosti, ktoré môžu vzbudzovať z objektívneho hľadiska pochybnosti o nestrannosti sudcu, a to vo vzťahu k obhajcovi Mgr. Marekovi Parovi.

* * *

Vec bola následne pridelená senátu 2 T najvyššieho súdu na rozhodnutie o oznámenej zaujatosti JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Štífta.

Dňa 10. júna 2024 bolo najvyššiemu súdu doručené podanie v mene obvineného Mgr. Q. S. zastúpeného obhajcami Mgr. Marekom Parom a JUDr. Michalom Mandzákom označené ako „vyjadrenie obhajoby k oznámeniu zaujatosti (i) sudcu JUDr. Peter Štíft, predseda senátu 5T a (ii) sudcu JUDr. Juraja Klimenta, predsedu senátu 5T Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15.05.2024 pre ich

pomer k mojej osobe a k osobe môjho obhajcu podľa § 32 ods. 1 Tr. por.“. V obsahu tohto podania obhajoba uviedla, že predkladá toto vyjadrenie, ktoré tvorí súčasť odôvodnenia vznesenej námietky zaujatosti. Následne obhajoba uviedla, že s odkazom na nález Ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 428/2020 zjednocujúci pravidlá pre postup súdov v prípade súbehu námietok zaujatosti, nie je možné tieto aplikovať na aktuálny prípad, keďže nie je prejednávaná väzobná vec, nie je daná obsahová zhoda námietok zaujatosti s dôvodmi oznámenej zaujatosti, oznámenie zaujatosti bolo zahlásené až niekoľko dní po vznesení námietky zaujatosti a oznámenie zaujatosti podľa § 32 ods. 1 Trestného poriadku nespĺňa predpoklady § 31 ods. 1 Trestného poriadku.

Obhajoba v odôvodnení existencii zaujatosti zo strany JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Štífta (ďalej tiež ako „namietaní sudcovia“) uviedla, že títo v oznámení zaujatosti opomenuli uviesť existenciu ďalších skutočností, ktorými sú nenávistné výroky a hrubé vulgarizmy prednášané verejne pred inými osobami JUDr. Jurajom Klimentom proti advokátovi Mgr. Marekovi Parovi, nezákonné vzatie Mgr. Q. V. do väzby a výrok súdu o tzv. „zdvihnutom prste“, ako varovaním pred konaním Mgr. Mareka Paru, ktorým mal kriminalizovať iné osoby z prostredia blízkeho obom dotknutým sudcom a tiež trestné konania, v ktorých sa na základe trestných oznámení Mgr. Mareka Paru preverujú podozrenia proti osobám blízkym obom namietaným sudcom, konkrétne (i) JUDr. Ondrejovi Repovi, PhD. a (ii) JUDr. Q. H., pričom obaja menovaní sa bránia, teda obhajujú práve argumentáciu, že Mgr. Marek Para ich kriminalizuje.

Obhajoba zároveň poukázala na rozhovor, resp. jeho druhú časť, sudcu JUDr. Juraja Klimenta s redaktorom denníka W. zo dňa 5. júna 2024, v ktorom uvádza vyjadrenia zakladajúce jeho zaujatosť, teda pomer k obhajcovi Mgr. Marekovi Parovi.

Ako argument neúplnosti a nespĺnenia zákonných náležitostí oznámenia vlastnej zaujatosti dotknutých sudcov obhajoba uviedla, že namietaní sudcovia vo svojom oznámení zaujatosti konštatujú, ako sa necítia byť zaujatí, čo priamo popiera subjektívne hľadisko posudzovania zaujatosti konkrétnej osoby a vylučuje postup podľa § 32 ods. 1 Trestného poriadku pre nespĺnenie podmienok podľa § 31 ods. 1 Trestného poriadku. Obhajoba dodala, že v uvedenom význame je nevyhnutné zaoberať sa dôvodmi, pre ktoré dotknutí sudcovia svoje ohlásenie vlastnej zaujatosti poňali nielen v rozpore s ustanovením § 31 ods. 1 Trestného poriadku a ustálenou súdnou praxou, ale aj v užšom ako nevyhnutnom a im známom rozsahu. Ďalej obhajoba uviedla, že je logické, že žiaden sudca nemôže vopred vedieť, z akých dôvodov bude konkrétna osoba namietat jeho zaujatosť, avšak vzťah obhajcu obvinených, Mgr. Mareka Paru a sudcu JUDr. Juraja Klimenta je už tak vyostrený a nenávistný, že s ohľadom na nález Ústavného súdu č.k. I. ÚS 74/2023-64 zo dňa 7. marca 2024, ktorým bolo rozhodnuté, že vzatie Mgr. Q. V. do väzby práve senátom, ktorého súčasťou boli namietaní sudcovia, obaja nie len že museli vedieť, aké skutočnosti budú namietané, ale boli povinní rešpektovať závery nálezu č. k. I. ÚS 74/2023-64, v ktorom je jasne uvedené, ktoré skutočnosti sú spôsobilé na to, aby sa s nimi v rámci konania o námietke zaujatosti Mgr. Mareka Paru dotknutý sudca JUDr. Juraj Kliment nevysporiadal.

Na margo existencie údajného nepriateľského vzťahu JUDr. Juraja Klimenta a Mgr. Mareka Paru obhajoba uviedla, že tento deklaruje okrem iného aj výpoveď Mgr. U. S., aktuálne Mgr. U. V., ktorá vypovedala o nenávistných vyjadreniach JUDr. Juraja Klimenta na adresu Mgr. Mareka Paru a tiež výrok JUDr. Juraja Klimenta ako predsedu senátu 5T pri odôvodňovaní uznesenia o vzatí Mgr. Q. V. do väzby vo význame, že vzatie do väzby predstavuje zdvihnutý prst ako výstrahu pre všetkých, ktorí chcú ísť trendom podľa jeho názoru kriminalizácie orgánov činných v trestnom konaní, prokuratúry alebo súdov.

Dopĺňujúco obhajoba uviedla, že JUDr. Juraj Kliment vôbec nezdraví, a to ani pri výkone povolania advokáta obhajcu Mgr. Mareka Paru, keď tento vojde do pojednávacej miestnosti, čím evidentne dáva najavo, že nie je schopný vo vzťahu k jeho osobe ani ako k advokátovi konať objektívne, keďže nevie pri výkone funkcie sudcu zachovať ani len elementárnu mieru slušnosti.

JUDr. Juraj Kliment sa mal podľa obhajoby vyjadrovať aj pred inými osobami, s ktorými hráva golf, a

ktoré vedia jeho nenávistný vzťah k Mgr. Marekovi Parovi potvrdiť. V rámci rozhovoru pre denník W. sudca JUDr. Juraj Kliment mal uviesť, že jeho nenávistné prejavy proti Mgr. Marekovi Parovi neboli správne pochopené, avšak to isté trvá aj o jeho fyzickom útoku na iného sudcu, ktorý považuje za správny.

Záverom obhajoba uviedla, že je podľa obsahu nevyhnutné posúdiť predmetné podanie ako doplnenie dôvodov námietky zaujatosti na dotknutých sudcov a navrhla, aby senát 2T najvyššieho súdu v konaní o oznámenej zaujatosti vedenom pod sp. zn. 2Ndt/9/2024 podľa § 32 ods. 1 Trestného poriadku sudcu JUDr. Juraja Klimenta a sudcu JUDr. Petra Štífta v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 2TdoV/5/2024 vôbec nekonal, eventuálne vec vrátil ako predčasne predloženú, keďže nespĺňa náležitosti podľa § 31 ods. 1 Trestného poriadku, na základe čoho nie je možné rozhodovať podľa § 32 ods. 1 Trestného poriadku, pričom je nevyhnutné posúdiť už skôr vznesenú námietku zaujatosti obvineného proti obom menovaným sudcom v aktuálne vedenej trestnej veci.

Dňa 19. júna 2024 predsedníčka senátu 2T, JUDr. Dana Wänkeová prípisom vrátila vec ako predčasne predloženú s odôvodnením, že je potrebné rozhodnúť procesne zákonným spôsobom najskôr o námietke zaujatosti, ktorú podali obvinení prostredníctvom svojho obhajcu a až následne (v prípade, ak toto bude aktuálne) je možné posúdiť dôvodnosť oznámenej zaujatosti.

Vec bola následne zastupujúcim riadiacim predsedom senátu, JUDr. Jurajom Klimentom, pridelená členovi senátu (predsedovi senátu), JUDr. Petrovi Kaňovi, ako sudcovi spravodajcovi.

* * *

Senát najvyššieho súdu, ktorému bolo dovolanie obvineného predložené v pozícii orgánu, ktorého sa tieto dôvody týkajú [§ 32 ods. 3 Trestného poriadku] po zistení, že námietka zaujatosti obvineného spĺňa všetky formálne podmienky, preskúmal námietku zaujatosti obvineného Mgr. Q. S. proti sudcom Najvyššieho súdu JUDr. Jurajovi Klimentovi a JUDr. Petrovi Štíftovi na neverejnom zasadnutí.

Podľa § 31 ods. 1 Trestného poriadku z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca alebo prísediaci sudca (ďalej len „prísediaci“), prokurátor, policajt, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník, asistent prokurátora a zapisovateľ, u ktorého možno mať pochybnosť o nezaujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní.

Podľa § 32 ods. 3 Trestného poriadku o vylúčení z dôvodov uvedených v § 31 na základe námietky vznesenej niektorou zo strán v iných prípadoch ako podľa odseku 2 rozhoduje orgán, ktorého sa tieto dôvody týkajú. O tom, či je vylúčený sudca alebo prísediaci, ktorý rozhoduje v senáte, rozhodne tento senát.

Vo všeobecnosti možno existenciu nezaujatosti (absenciu zaujatosti) u sudcu ako elementárnej požiadavky vyplývajúcej najmä z čl. 46 ods. 1 a čl. 141 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky ako aj z čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej tiež „Dohovor“), vymedziť ako schopnosť rozhodnúť vo veci objektívne a spravodlivo tak, ako by to dokázal akýkoľvek iný sudca bez pomeru k veci alebo k subjektom konania.

O nestrannosť musí dbať predovšetkým sudca sám. Pri výkone súdnictva je povinný zachovať vecný prístup za každých okolností, pričom musí mať dostatok schopnosti ovládať nielen svoje konanie, ale tiež sféru svojich vnútorných pocitov (a to najmä ich prejavovanie navonok). Nesmie dopustiť, aby v ňom niektorá skutočnosť týkajúca sa prejednávanej veci vyvolala pocity zakladajúce pochybnosti o jeho nezaujatosti. Súčasťou takto vnímaného vecného prístupu sudcu k prejednávanej veci a k účastníkom konania je tiež schopnosť sudcu vyrovnávať sa vnútorne s prípadnými námietkami účastníkov v priebehu konania a s eventuálnou kritikou jeho konania. Pokiaľ by sudca (mimo iného) takúto schopnosť nemal,

nebol by spôsobilý vykonávať funkciu sudcu (k tomu pozri uznesenie najvyššieho súdu zo 14. augusta 2024, sp. zn. ITdoVS/5/2024).

K vysloveniu (deklarácii) neschopnosti sudcu rozhodnúť zákonným (teda nezaujatým) spôsobom dochádza v prípade, ak vzťah sudcu k veci alebo subjektom konania dosiahne takú (neudržateľnú) intenzitu, že by táto dokázala znížiť dôveru verejnosti v spravodlivý výkon súdnictva ako nezávislej mocenskej zložky štátu (objektívna nestrannosť) alebo v prípade, ak má sudca na veci alebo subjektoch osobný záujem - je osobne zainteresovaný vo vzťahu k veci alebo k niektorému zo subjektov konania (subjektívna nestrannosť).

Práve pre prípad, že by sudca nedisponoval požadovanou mierou nestrannosti, je inštitút vylúčenia sudcov z vykonávania úkonov trestného konania jedným (avšak nie jediným) z prostriedkov zabezpečenia ústavnej požiadavky nestrannosti sudcu v konaní.

V prípade, že je prítomné podozrenie práve na existenciu predsudku resp. zaujatosti sudcu k danej veci, resp. k osobám vystupujúcich v danej veci, nastupuje povinnosť príslušného orgánu (v tomto prípade senátu, ktorého sú namietaní sudcovia súčasťou) skúmať uvedené podozrenie jednak z hľadiska vnútorného psychického vzťahu sudcu k veci a jednotlivým osobám (subjektom) konania z pohľadu toho, čo si sudca myslí pro foro interno (subjektívne hľadisko) a zároveň z hľadiska objektívneho či sudca garantuje poskytovanie vonkajšej záruky nestrannosti.

V súlade s vyššie uvedeným je potrebné poukázať na dlhodobu aplikované a ústavne verifikované dvojetapové posudzovanie nestrannosti konkrétneho sudcu (napr. nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 22. júna 2021, sp. zn. III. ÚS 39/2021), aprobované aj Európskym súdom pre ľudské práva (k tomu pozri napr. Kyprianou v. Cyprus, č. sťažnosti 73797/01 z 15. decembra 2005 alebo Micallef v. Malta z 15. októbra 2009).

V prvej etape testu nestrannosti je posudzovaná tzv. subjektívna nestrannosť, v rámci ktorej sa zisťuje existencia a prípadná miera osobného presvedčenia, predsudku, alebo iného záujmu konkrétneho sudcu v konkrétnom prípade a teda jeho skutočná zaujatosť. Inými slovami, posudzuje sa osobné presvedčenie (postoj) daného sudcu ku konkrétnemu prípadu resp. konkrétnym osobám figurujúcich v danej veci. Uplatňovaním prezumpcie nestrannosti sa dôkazné bremeno jej vyvrátenia prenáša na namietateľa, pričom pre jeho úspešné namietanie je potrebné skúmať skutočné vnútorné presvedčenie namietaného sudcu, ktoré musí mať materializovaný (zhmotnený) charakter v podobe napr. jeho overiteľných a preukázateľných výrokov, alebo iných, na vonok preukázateľných aktivít (správaní sa sudcu).

V rámci druhej (prísnejšie hodnotenej) etapy testu nestrannosti sa skúma objektívna nestrannosť, spočívajúca na tzv. teórii zdania, podľa ktorej nepostačuje, že namietaný sudca je subjektívne (skutočne) nestranný, musí tak aj pôsobiť nie len na účastníkov konania, ale aj na nezainteresovaného pozorovateľa (širokú verejnosť). Je povinnosťou senátu konajúceho o námietke (resp. o oznámenej) zaujatosti v tejto etape skúmať (ne)existenciu takých skutočností, ktoré by jednotlivo ako aj vo vzájomnej súvislosti dokázali vzbudzovať pochybnosti (určitej miery resp. intenzity) o tom, že konajúci sudca nedokáže vo veci rozhodnúť nezáujato a teda objektívne - spravodlivo.

* * *

Aplikujúc vyššie uvedené teoretické východiská na posudzovaný prípad dospel päťčlenný senát k záveru, že námietka zaujatosti proti JUDr. Jurajovi Klimentovi je dôvodná a námietka zaujatosti proti JUDr. Petrovi Štíftovi nie je dôvodná.

Predmetom tohto čiastkového konania námietka zaujatosti strany proti sudcom, t.j. nie oznámená zaujatosť takto aj stranou namietaných sudcov, avšak z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že námietka zaujatosti obvineného je obsahovo založená nielen na podklade skutočností uvádzaných obvineným, ale jej obsahovo súčasťou súčasťou je aj reakcia obvineného na skutočnosti uvádzané

namietanými sudcami v ich písomne oznámené zaujatosti, preto päťčlenný senát bral zreteľ v tomto kontexte aj na oznámenú zaujatosť sudcov z pohľadu polemiky obvineného s tam uvedenou argumentáciou.

Na margo námietky obvineného, podľa ktorej oznámenie zaujatosti namietaných sudcov, v ktorých konštatujú ako sa necítia byť zaujatí, má priamo popierať subjektívne hľadisko posudzovania ich zaujatosti, je potrebné uviesť, že z oznámení zaujatosti namietaných sudcov vyplýva, že vzhľadom na existenciu nimi popísaných okolností môže existovať dôvod, ktorý by ich vylučoval z objektívneho hľadiska, t. j. z hľadiska nestranného pozorovateľa by mohlo dôjsť k narušeniu teórie zdania (pozn.: hoci vyhlásenie o nezaujatosti urobil len JUDr. Juraj Kliment).

K uvedenému je potrebné uviesť, že teóriu zdania nemožno interpretovať spôsobom, z ktorého by vyplývala povinnosť zákonného sudcu oznámiť svoju zaujatosť preventívne, a to „z obavy, že možno bude subjekt konania namietat niektoré skutočnosti vo vzťahu k jeho osobe“. Inštitút oznámenia zaujatosti je potrebné považovať za právny nástroj umožňujúci konajúcemu orgánu (v tomto prípade sudcovi) vysloviť jeho vnútorné presvedčenie o existencii dôvodov, ktoré podľa jeho odborného názoru a vlastného presvedčenia sú spôsobilé na prelomenie ústavného práva na zákonného sudcu.

Obvinený vo vzťahu k JUDr. Jurajovi Klimentovi svojou podstatou vyslovil ako dôvod jeho zaujatosti nepriateľský, resp. nevraživý vzťah k jeho obhajcovi, Mgr. Marekovi Parovi, ktorý vyplýva v podstate z nasledovných skutočností:

- z vyjadrení JUDr. Juraja Klimenta obsahujúcich hanlivé výrazy prezentované pred viacerými svedkami, ohľadom výrokov JUDr. Juraja Klimenta na adresu Mgr. Mareka Paru. K uvedenému senát uvádza, že bez ohľadu na to, či obhajobou deklarované stretnutia prebehli a či ich predmetom boli alebo neboli hanlivé výrazy JUDr. Juraja Klimenta na adresu Mgr. Mareka Paru, je potrebné zjednotiť sa na tom, že tieto ani po aplikácii objektívneho testu nestrannosti bez ďalšieho nedosahujú takú intenzitu, ktorá by dokázala prelomiť teóriu zdania, t. j. v očiach nestranného pozorovateľa vzbudiť dôvodnú pochybnosť o neschopnosti JUDr. Juraja Klimenta rozhodnúť v danej veci obvineného nezaujato. Pri skúmaní (ne)existencie objektívnej nezaujatosti sudcu nemožno považovať jeho údajné súkromné rozhovory prednesené mimo výkonu jeho sudcovskej funkcie za dostačujúce na vyslovenie vylúčenia z vykonávania úkonov trestného konania, a tým prelomiť ústavnú zásadu zákonného sudcu. Senát v tomto prípade prihliadal na okolnosti, za ktorých mali byť údajné výroky vyslovené, pričom dospel k záveru, že ak sa stali tak, ako ich opísal obvinený vo svojej námietke, išlo o súkromné rozhovory, ktoré prebehli mimo priestorov súdu a tiež mimo aktívneho výkonu funkcie sudcu JUDr. Juraja Klimenta, neverejne a bez prítomnosti širšej verejnosti. Pri skúmaní výrokov sudcu na adresu subjektov konania (v tomto prípade na adresu obhajcu obvineného), je potrebné prihliadať na okolnosti, za ktorých mali byť údajné výroky prednesené, pričom je tiež potrebné diferencovať medzi výrokmi prednesenými v súkromnom rozhovore „medzi štyrmi očami“ a verejnými prehláseniami sudcu v mediálnom alebo inom, verejnosti prístupnom, priestore;

- zo záverov nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej tiež „ústavný súd“) sp. zn. I. ÚS 74/2023-64, z ktorých vyplynulo, že vzatie Mgr. Q. V. do väzby senátom 5 T najvyššieho súdu, sp. zn. 5Tostš/10/2022 dňa 2. mája 2022 bolo v rozpore so zákonom, ako aj to, že pri ústnom odôvodňovaní tohto rozhodnutia mal JUDr. Juraj Kliment poslať odkaz verejnosti, že žiaden skutok týkajúci sa kriminalizácie justičných orgánov do budúcnosti nezostane nevyšetrený a rovnako nezostane prípadne nevyvodená konkrétna trestná zodpovednosť konkrétnych osôb, pričom uvedené malo byť označené ako zdvihnutý prst všetkým osobám, ktoré v tomto trende hodlajú pokračovať. K uvedenému je potrebné replikovať závery rozhodnutia Ústavného súdu, ktoré deklaruje absenciu zdržanlivosti JUDr. Juraja Klimenta práve vo vzťahu k Mgr. Marekovi Parovi, čo svojou intenzitou nie je ústavne tolerovateľné vo vzťahu k testovaniu sudcovskej nestrannosti, ako kľúčovej hodnoty súdnej moci. Senát k uvedenému považuje za potrebné uviesť, že bez ohľadu na (ne)existenciu subjektívnej zaujatosti JUDr. Juraja Klimenta vo vzťahu k Mgr. Marekovi Parovi, nemožno poprieť závery Ústavného súdu a teda nemožno pri vykonaní objektívneho testu nezaujatosti neprihliadať na uvedenú skutočnosť. Senát

nevyklučuje, že aj výroky sudcu prednesené mimo výkonu jeho funkcie môžu (po nadobudnutí dostatočnej intenzity) byť spôsobilé vyvolať pochybnosti v očiach verejnosti o jeho nezaujatosti, avšak o to viac to platí pre výroky sudcu prednesené na verejných pojednávaniach počas priameho výkonu jeho funkcie na pôde súdu;

- z toho, že JUDr. Juraj Kliment nezdraví Mgr. Mareka Paru pri úkonoch trestného konania prebiehajúcich na najvyššom súde. Senát k uvedenému považuje za potrebné uviesť, že tak sudca okresného a krajského, ako ani sudca najvyššieho súdu nemá povinnosť zdraviť obhajcov pri úkonoch trestného konania, pri ktorých prichádzajú do styku. Uvedená skutočnosť však neverbálnym spôsobom dokáže celkovo dotvárať (avšak za žiadnych okolností nie deklarovať) existenciu určitého (negatívneho) vzťahu sudcu k subjektu konania - v tomto prípade k obhajcovi Mgr. Marekovi Parovi, a to najmä v prípade, ak nezdravením dochádza ku kreácii výnimky zo zaužívaných spôsobov sudcu (zdravenia iných obhajcov). Generálne však nemožno označiť samotnú skutočnosť „nezdravenia sa“ za spôsobilú na vyslovenie zaujatosti sudcu.

Senát 2TdoV najvyššieho súdu, po zvážení všetkých námietok obhajoby ako aj vyjadrení namietaných sudcov dospel k záveru, že namietané skutočnosti same osebe síce nedosahujú intezitu nevyhnutnú pre vyslovenie absencie dostatočnej objektívnej (zdajúcej sa) nestrannosti, avšak spoločne, vo vzájomných súvislostiach sú spôsobilé vyvolať u tzv. „nezávislého pozorovateľa“ v zmysle „teórie zdania“ pochybnosti o nezaujatosti JUDr. Juraja Klimenta z dôvodu pomeru k osobe obhajcu Mgr. Mareka Paru, a to bez ohľadu na subjektívny postoj namietaného sudcu k otázke vlastnej nestrannosti.

Vo vzťahu k námietke zaujatosti voči JUDr. Petrovi Štíftovi je potrebné uviesť, že obhajoba zakladá svoju argumentáciu de facto len na (autointerpretovaných) záveroch nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. 74/2023, z ktorého vyplýva, že uznesením senátu 5 T (ktorého členom bol aj JUDr. Peter Štíft) boli porušené ústavné práva obhajcu obvineného, Mgr. Mareka Paru. Samotná skutočnosť vyslovenia porušenia ústavných práv obvineného rozhodnutím alebo postupom senátu najvyššieho súdu nezakladá a ani nemôže zakladať zaujatosť člena (členov) senátu. Účasť JUDr. Petra Štífta v senáte, v ktorom je riadiacim predsedom JUDr. Juraj Kliment, a takáto jeho participácia na rozhodnutí, ktorým podľa právneho záveru ústavného súdu boli porušené ústavné práva obhajcu obvineného nemôže byť validným dôvodom na vyslovenie jeho zaujatosti, a teda dôvodom na jeho vylúčenie z vykonávania úkonov v trestnom konaní obvineného. Zo žiadnych konkrétnych skutočností, ani uvádzaných namietateľom, pritom nevyplýva, že by JUDr. Peter Štíft prechovával negatívny vzťah k obhajcovi Mgr. Marekovi Parovi. Nemožno prijať ani takú myšlienkovú konštrukciu, podľa ktorej by takýto vzťah k nemu mal mať už len preto, že je členom identického senátu ako sudca JUDr. Juraj Kliment (a to bez ohľadu na vzťah tohto sudcu k obhajcovi), takto vo svojej podstate odvodzovať alebo prenášať povahu vzťahov medzi jedným sudcom a obhajcom bez ďalšieho aj na ďalšieho sudcu toho istého senátu v podstate s argumentom založeným na presvedčení o akejsi kolegialite, lojálnosti a pod..

Ani oznámenú zaujatosť namietaných sudcov, hoci nie je predmetom tohto čiastkového konania (ako už bolo zdôraznené vyššie) pritom taktiež nemožno opomíňať, pretože jednak svojim obsahom vyjadruje aj vlastný postoj (inak) súčasne namietaných sudcov k otázke vlastnej zaujatosti, a jednak aj preto, že samotná námietka zaujatosti strany v sebe argumentačne poníma aj reakciu na vyjadrenia týchto sudcov a ich postoj k otázke zaujatosti, hoci nemožno dospieť k záveru, že z pohľadu skutočností uvádzaných obvineným v námietke (na strane jednej) a v oznámenej zaujatosti sudcov (na strane druhej) by bolo možné nachádzať obsahovú (resp. argumentačnú) zhodu.

Oznámenie zaujatosti sudcu z pohľadu skutočností ním v nej uvádzaných samozrejme, nemusí byť nevyhnutne v zhode s dôvodmi, ktorých vidí jeho zaujatosť strana, ktorá jeho zaujatosť súčasne namieta. Oznámenie zaujatosti sudcu má vyjadrovať presvedčenie tohto sudcu o existencii takých okolností, ktoré sám hodnotí ako dostatočne významné z pohľadu možnosti vyslovenia záveru o jeho zaujatosti ako dôvode pre jeho vylúčenie z konania a rozhodovania konkrétnej trestnej veci. Výlučne z tohto pohľadu už len samotná skutočnosť, že namietaný sudca JUDr. Juraj Kliment oznámil (aj sám) vlastnú zaujatosť, už bez ohľadu na dôvody, ktoré v nej uviedol, je spôsobilá len utvrdiť „nezávislého

pozorovateľa“ a presvedčiť ho o tom, že jeho vylúčenie z konania a rozhodovania v tomto konaní je opodstatnené.

Z týchto dôvodov päťčlenný senát posudzujúci námietku zaujatosti obvineného Mgr. Q. S. rozhodol spôsobom uvedeným v enunciát tohto uznesenia, vo vzťahu k výroku v bode I. pomerom hlasov 3 : 2 a vo vzťahu k výroku v bode II. jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 (troch) pracovných dní od jeho oznámenia. Sťažnosť sa podáva na Najvyšší súd Slovenskej republiky. Oznámením uznesenia je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba uznesenie oznámiť, alebo doručenie rovnopisu uznesenia. Podaná sťažnosť nemá odkladný účinok.